

Ο ΗΡΩΣ ΔΕΚΗΤΗΣ

Τοῦ κ.κ. ΓΑΒΡΙΗΛ ἠγουμένου Ι.Μ. Διονυσίου

— 3 —

Μετὰ 3-4 μῆνες λάβανε γράμμα ἀπὸ τὴν Ἀδελφὴν τοῦ Γαρέφου, ὅτι ἦταν καλά καὶ ὅτι ἦταν στὴ Μακεδονία, πρῶτοπαλλήκαρο τοῦ Καπετάν Χρήστου (Καραπάνου)... χωρία τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ ὁ ὁποῖος ἐστάλη ἀπὸ τὴν «ὄργα νῶσιν» καὶ ἀνέλαβε τὸ σῶμα τοῦ Γαρέφου, πού ἀποτελεῖτο ἀπὸ Μακεδόνας καὶ Θεσσαλοὺς.

Ἔμεινε στὴ Μακεδονία μετὰ τὸ «Τουρκοκὶ Σύνταγμα», ὅποτε διελύθησαν ὅλα τὰ «σώματα», Ἑλληνικά, Βουλγαρικά καὶ Σερβικά, μετὰ τὴν ψευδαίσθησι, ὅτι θὰ ζοῦσαν πλέον καλὰ μετὰ τοὺς Τούρκους.

Οἱ ἄλλοι ἀντάρτες γύρισαν στὰ σπίτια, αὐτὸς χάθηκε καὶ ἀπὸ τὸν Καπετάν Χρήστο. Μά θανε ὅτι κατέβηκε στὴ Σαλονίκη, καὶ σὲ λίγο ἔλαβαν ἀπὸ ἐκεῖ γράμμα, ὅτι φεύγει τὰ χα γιὰ τὴν Ἀμερική. Πέρασαν πέντε χρόνια καὶ κανεὶς δὲν ἔμαθε τίποτε γι' αὐτόν, πρῶτον ὅτι δὲν ἔπαυσαν νὰ ἐρωτοῦν. Καὶ μόνον κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1912 ἔγραψε κάποιος χωριανὸς τοῦ στρατιώτη, ἀπὸ τὴν Ἑδέσσα, ὅτι εἶδε μιὰ μέρα κατὰ τὸν Χρήστο Α... ἀλλὰ δὲν πρόφθασε νὰ τὸν μιλήσῃ, τὸν εἶδε μετὰ τὰ ὄπλα του, ἀλλὰ δὲν καπετανᾶτο, στοὺς «Προσκόπους» τοῦ Καπετάν Τοῦτσιου ἀπὸ τὸ Μπαχόβο, ὅπως τοῦ εἶπαν, σ' αὐτόν πού τὸν εἶχε δέσει ὁ Γαρέφης, καὶ γύρισε ἔπειτα σὸ πραγματικὸ του γένους.

Τελείωσε ὁ πρῶτος Βαλκανικός, καὶ στὸν δεύτερον τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν βρέθηκε στὰ εὐχρονικά τοῦ Βελισσαρίου, ἀκόλουθος του καὶ πολὺ βολητῆς κοντὰ του.

Πετοῦσε ἀπὸ τὴν χαρὰ του, καὶ ἔνα «σίμπημα» πού τοῦχε κάνει βουλγαρικὸ βλήμα στὸ Λαχανά, δὲν τὸ λογάριάζε καθόλου. Ὁ Διοικητῆς του τὸν μάλλωνε νὰ μὴν ἐκτίθει ταί πολὺ, καὶ αὐτὸς τοῦ ἔλεγε: «ὡς πεθάνω, εἶμαι εὐχαριστημένος ἔτσι πού τὰ ἔφερον ὁ Θεὸς τὰ πράγματα. Ἔσο νὰ εἶσαι καλά, Ἀρχηγέ μου».

Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἤλθαν ἀνάποδα. Στὴν ἄνω Τσομα γιὰ ξεψύχησε στὴν ἀγκαλιὰ του μὲ τὴ φωτιὰ τῆς πύλουσσασμένης μάχης ὁ Ἡρώας τῶν ἡρώων ἐπὶ κεφαλῆς τῶν εὐζώνων του, ἀκάλυπτος καὶ ὀρμητικὸς σὰν σίφουνας, αὐτὸς πού συνεβούλευε τοὺς ἄλλους νὰ φυλάγονται καὶ λιγάκι. Τὸν ἔκλαψε σάν πατέρα τὸ θρυλικὸ 340 τῶν εὐζώνων καὶ τὸν ἔθαψε ἐκεῖ ἔπάνω σάν ἄλλον Ἀντίβα «ἐν τε Πόρτας» τῆς Σόφιας.

Μετὰ 3-4 ἡμέρες ἔκλεισαν ἡ ἀναχωρῆσι καὶ ὅλοι χαιρόνταν γιὰ τὸ μεγάλο θρίαμβο τῶν Ἑλληνικῶν ὀπλων. Καὶ μόνον αὐτὸς ἦτο ἀμίλητος καὶ φαρμακωμένος ἀπὸ τὴ λύπη του! Βαστοῦσε καὶ πάλιν τὰ ἐνθῦμα τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε νὰ πάγῃ στοὺς δικούς του.

Διετάχθη τὸ Σύνταγμα του νὰ κατεβῆ στὸ Δεμίρ Ἰσάρ, τὸ σημερινὸ Σιδηρόκαστρο, τὸ ὁποῖον εἶχαν καταστρέψει ὑποχωρώντας οἱ Βούλγαροι.

Ἦταν Ἰούλιος μῆνας καὶ κατασκηνώσαν δίπλα στὴ μεγάλη γέφυρα τοῦ Στρυμόνα, ἐκεῖ ἀκριβῶς πού εἶχε γίνει ἡ φονικὴ μάχη μετὰ τοὺς Βουλγάρους στὰ 28 Ἰουνίου. Ὁ τόπος γύρω ρημαγμένος ἀπὸ τὸν πόλεμο, οἱ συκοινωνίες κατεστραμμένες ἀπὸ τὴν ἀντινάξει, καὶ ἡ Ἐπιμελητεία τοῦ Στρατοῦ μας ἐντελῶς παραμελημένη! Ἐβρισκεν ὁ Στρατὸς σὸ δρόμο χωρὶς ἀθήρησι, καὶ κοπῆδια σκορπισμένα ἔρημα, ἀλλὰ εἶ νὰ κἀνῃ;

Μερικοὶ τρίβανε στάχτρα καὶ μασούσανε τὸ σιτάρι ἄβραστο

Ἀπὸ τὴν διμοίρια τοῦ Χρήστου κάποιος Τσολιάς κατάφερε καὶ ἔπιασε δυὸ γίδια στὰ στενὰ τῆς Κρέσσας καὶ τὰ ξεκόλλισε σχεδὸν ζωντανὰ καὶ πῆρε τὰ ἐντόσθια, συκώτια, σπλήνα καὶ καρδιά, διότι αὐτὰ ψήνονταν εὐκολὰ γιὰ φαγητό!

Ὅταν φθάσανε στὸν κάμπο δίπλα στὸν ποταμὸ καὶ κἀνανε καταυλισμό, μαζέψανε κάτι χονδροχόρταρα καὶ ἀνάψανε φωτιὰ σὲ μιὰ γούρνα τῆς ἀμμουδιάς, καὶ ρίξανε καὶ τὰ ἐντόσθια νὰ ψηθοῦν, αὐτὸ δὲ 7-8 καθόταν γύρω παραξέξω ἀπὸ τὴν γούρνα περιμένοντας νὰ ψηθῇ τὸ φαγητό τους.

Καὶ ὁ ἕνας ἔστειλε τὸν ἄλλον νὰ γεμίσῃ τὰ παγούρια νερὸ ἀπὸ τὸ ποτάμι, λόγω ὁμοῦ τῆς ζέσης καὶ ἀπὸ τὴν κούρασι τῆς πορείας, κανένας δὲν πῆγαινε καὶ βρέθηκε πάλιν πρῶτος καὶ καλὸβουλος ὁ Χρήστος νὰ πάγῃ γιὰ νερὸ.

Δὲν εἶχε καλὰ γιομίζει τὰ παγούρια ἀκόμη καὶ ἀκούει ἕνα φοβερὸ κρότο, κρότο καὶ νουιοῦ ἐκεῖ πρὶω στίς πλάτες του! Τρέχει καὶ ἰδῆ τὴν συμβαίνει καὶ βρίσκει τοὺς συντρόφους του ὄλους κομματιασμένους. Τὴ γούρνα ἐκείνη τὴν εἶχε κάνει ὀβίδα πυροβόλου, ἡ ὁποία λόγω τῆς ἀμμουδιάς δὲν ἔσκασε, ἀλλὰ τώρα μετὰ τὴν φωτιὰ ἐπύρωσε καὶ ἐξερράγη φονεύσασα τοὺς ἀτυχεῖς Εὐζώνους, πού περιμύζαν γύρω τῆς.

Αὐτὴ ἦτο ἡ τελευταία ψυχικὴ δόνη τοῦ Μαζι μετὰ ἄλλους συναδέλφους μαζέψανε τὰ κομματιασμένα παιδιὰ τῆς Πατρίδος καὶ τὰ θάψανε σὲ κείνη τὴν κατηραμένη γούρνα, πού ἔκρυβε τὸ θάνατό τους καὶ βάλανε κι' ἕνα εὐλόιον σταυρὸ ἀπὸ μισοκομμένα σα νίδια τοῦ ἐρειπωμένου σταθμοῦ.

Μετὰ δέκα ἡμέρες ἡ ηλικία του ἀπελύετο. Κατέβηκε στὴ Θεσσαλονίκη καὶ ἀντὶ νὰ τραβῆξῃ δυτικὰ γιὰ τὴν Πατρίδα του, μπῆκε σ' ἕνα κατὶ καὶ πῆγε πάλιν ἀνατολικὰ, εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἐκεῖ ἦτον ἐπὶ τέσσαρα χρόνια τώρα δόκιμος Καλόγηρος, προσευχόμενος διὰ τὸν ἀκούσιον φόνον τοῦ Ἀρχηγοῦ του, ἀλλὰ καὶ προσφέρων καὶ αὐτὸς διὰ τῆς παρουςίας του εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἐκσλαυτισμοῦ, ὅ πὸ τῶν Ρώσων ἰδιῶς.

Παρουσιάσθηκε στὸν Ἠγούμενόν του, τοῦ εἶπε τὰ καθέκαστα τοῦ πολέμου. Ἐκεῖνος τὸν φίλησε σάν πατέρα καὶ ἔκλαιγε ἀπὸ τὴν χαρὰ του, διότι τὸν ἐβλεπε καὶ ἀκούγε ζωντανὴ τὴν νέα δόξα τῆς Πατρίδος. «Φθάνει, φθάνει. Πάτερ Χρυσόγυνο, τοῦ εἶπε, τώρα νὰ ἡσυχάσῃς πλέον, πλήρωσε μετὰ τὸ παραπάνω τὸ χρέος σου» — «Τὸ χρέος μου. Γέροντα, θὰ ἐξπληρώνονταν δλόκληρο, ἔν ἔδινε τὴν ζώή μου, ἀλλ' ἔχω ἀμαρτίες ἀκόμη, καὶ ἀντὶ γιὰ μένα πᾶσι ὁ Ἀρχηγός μου. Δοξασμένο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ ἔχω καὶ ἕνα ἄλλο μικρὸ χρέος. Θὰ κατεβῶ στὴ Χαλκίδα νὰ δώσω τοῦ Ἀρχηγοῦ μου τὰ «ἀμάντια» στοὺς δικούς του, καὶ ὅταν γυρῶ, βλέπομε γιὰ τὰ δικά μου».

Γύρισε καὶ ξαναφόρεσε τὰ μαῦρα στὸ Ὄρος Παρεκάλεσε τὸν Ἠγούμενον νὰ γράψῃ στὰ Δίπτυχα τὰ ὀνόματα τῶν ἀγαπητῶν του ἀρχηγῶν Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννου. Ἀφῆσε πρὸς τοῦτο δύο λίρες, πού εἶχε καὶ ἀνεχώρησε ἀπὸ τὴν μονὴν Διονυσίου. Καὶ μένει κατὰ μόνος εἰς ἕνα ξεροκάλυβο τοῦ Παντοκράτορος ἐπὶ σαράντα χρόνια τώρα, ἔβδω μῆντα χρονῶν Γέροντας μόλις συρρόμενος ἀπὸ τὴν ἀσκητικὴν σκληραγωγίαν ὁ ἄλλοτε ὕψη πετῆς ἀετὸς τῶν Μακεδονικῶν ὀρέων, ὁ Ἡρώας Ἀσκητῆς.

— ΤΕΛΟΣ —

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Β' Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

— 1 —

— ΤΟΥ κ. Κ. ΑΗΜΟΣΦ. ΓΟΥΛΑ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ —

Τὸν καιρὸ πού ὁ Ἑρμόστως Ρεβάν, ὁ μεγάλος φιλόσοφος τῆς Γαλλίας ἀνέβηκε στὴν Ἀκρόπολη, ἐνοιωσε νὰ βγαίνει ἀπὸ μεσὰ του πηγαία ἡ περίφημη «Προσευχὴ του»: «Ὁ ἄλλος ἀγνὸς καὶ ἀληθινός, σὺ πού δὲν εἶσαι σχετικὸς, μὰ ἀπόλυτος...».

Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἐκφράσω μετὰ λόγια τὰ συνασθήματα πού ἐνοιωθᾶ δταν πατοῦσα γιὰ πρῶτη φορὰ τὴ Χαλκιδική. Ὅμως αὐθόρμητα, καθὼς ἀπολάμβανα τὸ ἔξοχο τοπιὸ τῆς περιοχῆς, μοῦ ἦρθαν στὸ νου τὰ πρῶτα λόγια τῆς προσευχῆς τοῦ Ρεβάν «Ὁ κάλλος ἀγνὸς καὶ ἀληθινός...».

Ἀπὸ τότε καὶ γιὰ τριάμισθ ὁ λάκερα χρόνια αὐτὸς ὁ θαυμασμός γιὰ τὴ Χαλκιδικὴ μεγάλωνε. Κάθε μέρα ἀνακάλυπτα καὶ κάτι καινούργιο, λές κι' ὁ Δημιουργὸς ἀνανέωνε, ὥρα μετὰ τὴν ὥρα, αὐτὸ τὸ θεσπέσιο δημιούργημα τοῦ Καί τ' ἀνανέωνε γιὰ νὰ εἶ πάντα ἐνδιαφέρον, φρεσάδα, ἔλξη.

Οἱ ἀνθρώποι τῆς, εἶναι γιομάτοι καλωσύνη, ἐργατικότητα. Ἐχουν μετὰ τοὺς μιὰ γνήσια λεβεντιά καὶ μιὰ ψυχικὴ εὐφορία. Πολιτισμένοι, συνετοί, ἐργατικοί εἶναι ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς.

Ἐξ αἰτίας τῶν ὑπέροχων τοπίων πού ἀπλόωναι μετὰ τὸν πόλεμο, ἔχει μιὰ δέξυται λαϊκὴ αἰσθητικὴ ἀντίληψη τοῦ ἀρέσει τὸ ὠραῖο, κι' ὄχι μόνον αὐτό, μὰ τὸ νοιώθει, τὸ θέλει, τὸ κληγιάει. Τὰ χωριά του, τὰ περιβόλια του, τὰ σπίτια του εἶναι καλὰ βαλμένα. Ἡ καρμὴ του, ὅσο φτωχικὰ καὶ νάηαι, εἶναι καθαρή, ἀσπρισμένη γιομάτη λουλούδια.

Ὅλ' αὐτὰ εἶναι ἀγνωστα γιὰ τὸ πλατύτερο κοινόν, ἔξ αἰτίας τῆς γεωγραφικῆς του θέσεως. Εἶναι δηλαδὴ «παράμερα», ὅπως θὰ λέγαμε, ἀπ' τοὺς ἄλλους νομούς τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Οἱ Χαλκιδικιώτες εἶναι ἕνας λαὸς ὑπέροχος, πού πρέπει νὰ τὸν γιορῆσαι κανένας, νὰ ζῆσαι μετὰ του γιὰ νὰ νοιώσει τὸ βάθος τῆς καλωσύνης του καὶ τῆς ἀγνότητάς του. Κι' ἐμὲ συγκίνησεν ἄσπερ ποσο μετὰ εἶχε περιβάλλει μετὰ τὴν ἀμείριστη ἀγάπη του σὸ δῖοσθημὸ πού ὑπερέστη ἐκεῖ. Τὰ δύο περιστατικὰ πού

ἔ' ἀναφέρω, μιλάνε ἀπὸ μόνα τους γιὰ τὴν ἄδολη ἀγάπη καὶ γιὰ τὸ ὑπέροχο ἦθος του.

Κάποτε, ρώτησαν ἕνα Χαλκιδικιώτη σὸ γραφεῖο ἑνὸς πολιτικοῦ γιὰ τὰ φρονήματα τοῦ Νομάρχου τῆς. Κι' ὁ ἀπλὸς χωρικὸς ἔδωσε τὴν ἀπάντησι, ὅπως τὴν ἐνοιωθε:

— Δὲν μᾶς νοιάζον τὰ φρονήματα τοῦ Νομάρχου μας, ἀλλὰ ὁ ἴδιος. Ἔσειε οἱ πολιτικοὶ λῦσε τὴς διαφορῆς μεταξὺ σας. Τὰ φρονήματά του ἄς εἶναι δικά σας. Κι' ὁ Νομάρχης δικὸς μας. Ἄλλοτε πάλι, σὲ μιὰ περιόδεια τοῦ Ἰπουργοῦ Βορείου Ἑλλάδος, δὲν παουοῖσάξιν κανένα αἴτημα σὸν Ἰπουργόν, ἐκτός ἀπὸ τὸ συγγονοικιακὸ καὶ τὸ ἡλεκτρικὸ ῥεύμα, πού ἀποχρόνια ἀποτελοῦσαν θέματα γενικὰ καὶ ἐπίμαχα.

Ἐνας δημοσιογράφος πού σὺ νῶδευε τὸν Ἰπουργόν, ρώτησε μερικῶς:

— Μὴ δὲν ἔχετε ἄλλα αἴτημα τα σὸ χωριό σας;

— Ἐχουμε, ἀπάντησαν οἱ χωρικοί, μὰ γιὰ νὰ στενοχωρησομε τώρα τὸ Νομάρχη μας; Ὅ, τι μπορεῖ, τὸ κάνει ὁ ἴδιος.

Ἐπιτρέψατέ μου, λοιπόν, νὰ σᾶς μεταδώσω τίς σκέψεις μου ἀπὸ τὴ Χαλκιδική, πούδαι σκέψεις ἑνὸς ἀνθρώπου πού ἔζησε λίγα χρόνια κοντὰ τῆς.

Οἱ λάτρεις τοῦ ὑπαίθρου θεοροῦν τὴ Χαλκιδικὴ σάν ἕνα ἀπ' τὰ πολυτιμώτερα κομμάτια τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Καὶ συχνὰ τὴν ἐπισκέπτονται ντόπιοι καὶ ξένοι κατακτώντας τίς δυσκολίες πού ὀρθώνονται μπροστά τους. κυρὸς ἔξ αἰτίας τῶν ὁρέων. Ἔτσι σιγά—σιγά μπαίνει στὴν πρώτη σειρὰ τῶν τουριστικῶν ἀξιοποιητῶν τοῦριστικῶν καὶ ἡ φ.μ.η.τ.ξ. ἔσπερνά τὰ ἑλληνικὰ σύνορα, ἀποχτώντας μιὰ πανευρωπαϊκὴ ἔλξη. Καὶ θάναι χίλιες φορές καλύτερα τὰ πράγματα, δταν ἡ Χαλκιδικὴ ἐφοδιασθῇ μετὰ τὰ ἀπαραίτητο τουριστικὸ ἐξοπλισμὸ μετὰ συγχρονισμένο ὁδὸ-δίκτυο καὶ μετὰ ἄετα τουριστικὰ ξενοδοχεῖα.

Πρὶν ὅμως ἀναπτῆξω τίς σκέψεις μου καὶ τίς ἐντυπώσεις μου γιὰ τὴ Χαλκιδική, ἄς ὀξουμε μιὰ ματιὰ στὴν πανάσχημα ἰστορία τῆς. Κι' ἀκριβῶς τὸ γεγονός,

ὅτι κατοικοῦσαν ἀνθρώποι σ' αὐτὸν τὸν τόπο ἀπ' τὸν καινοζοικόν» αἰῶνα (εἶναι ἡ τριτογενὴς καὶ τεταρτογενὴς περίοδος τῆς γῆς), καὶ τὴ νεολιθικὴ ἐποχὴ καταδεικνύει πὸς ἡ ὁμορφὰ τοῦ τοπίου πάντα τραβοῦσε τοὺς ἀνθρώπους.

Οἱ ἀρχαῖοι, λοιπόν, κάτοικοι τῆς Χαλκιδικῆς ἀήκουν στὴν ὁμοειθία τῶν Θρακῶν, πού κατὰ τοὺς διεθνεῖς σοφοὺς καὶ κατὰ τὸν Στράβωνα, ἡ Θράκη ἐπεκτεινόταν ὡς τὸν Πηνειόν. Τὸ δὲ τὴ Χαλκιδικὴ εἶχε στενωπότερες σχέσεις μετὰ τοὺς Θράκες, ἀποδεικνύεται κι' ἀπ' τὸ γεγονός, πὸς πολλὰ ἔνομασες στὴ Χαλκιδικὴ εἶναι παρμένες ἀπὸ μυθινὰ πρόσωπα τῆς Θράκης, π.χ. ἡ Σίθω νὰ πῆρε τὸ ὄνομα τῆς ἀπ' τὸ Σίθωνα, τὸ γιοῦ τοῦ Ποσειδῶνα καὶ τῆς Ὅσσης, πού ἦταν βασίληας τῶν Θρακῶν Ὀδοιπόρων, ἡ Παλλήνη ἀπ' τὴ θυγατέρα τοῦ Σίθωνα καὶ τῆς νύμφης Μεσητῆδας, τῆς ἀποκαλουμένης «Ἐραία Παλλήνη» κλπ.

Ἀπὸ τὸ 2.000 ὡς τὸ 1.600 π.χ. ἔγινον ἀλλεπάλληλες ἐπιδρομῆς ἔξωνον λαῶν, ἰδιῶς Ἀσιατῶν, πολλοὶ ἀπ' τοὺς ὁποίους, γοητεῖ μὲν ἀπ' τὰ πλοῦτη καὶ τίς φυσικὰς καλλονὰς τοῦ τοπίου, ἔμειναν σάν μόνιμοι κάτοικοι. Ἀρχότερα, μετὰ τὴν κἀθοδο τῶν Ἰσραηλιτῶν ἡ Λωσιόνη δὲν ἄλλαξε ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας, γιὰ τὴν κἀθοδος ἔγινε δυτικώτερα. Ὁμως, κατὰ καιροὺς, ἔφταναν διὰ φοροῦ πληθυσμοί, κυρίως ἀπ' τὴ νότια Ἑλλάδα πού ἀναγινώσκονταν νὰ φύγουν εἴτε ἀπὸ τὰ πολεμικὰ γεγονότα, εἴτε ἀναζητώντες καινούργια ἕγη. Ἄλλοτε δὲ ὁ φυσικὸς πλοῦτος τῆς Χαλκιδικῆς, σὲ μεταλλεύματα καὶ ἔυλετα, βοηθοῦσε πολὺ στὴν ἀνάπτυξη τῆς ναυπηγικῆς, πού γιὰ νῆϊνο τὸν καιρὸ—καὶ γιὰ τὴν ἔναι γιὰ σὴ μέρα ἀκόμα—ἀποτελοῦσε ἕνα βασικὸν παράγοντα ἀναπτύξεως.

Ἔτσι ἀναπτύχθησαν ἀνοικθῆτες πόλεις, πολλὰς ἀπ' τίς ὁποῖες ἀποτελοῦσαν ἀποικίες ἄλλων πόλεων τῆς Νοτίου Ἑλλάδος (Χαλκίδα, Ἐφέρις, Κορινθίου κλπ) ἡ πόλεις πού ἔδρουν οἱ Μακεδόνες βασιλεῖς.

(.-. ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΚΟΝΤΑ ΣΟΥ

Κοντὰ σου δὲν ἀχοῦν ἄγρια
[οἱ ἀνέμοι.
Κοντὰ σου εἶναι ἡ γαλήνη
[καὶ τὸ φῶς.
Στοῦ νοῦ μας τὴ χρυσοβέργην
[ἀνέμη.
ὁ ρόδιος τυλιέται στοχασμός.

Κοντὰ σου ἡ σιγαλιὰ σὰ νῆ
[λοιο μοῖζέζει
πού ἀ-τιφεργίζον μάτια τῆν
[φερά.
κι' ἄν κάποτε μιλάμε, ἀνα
[φτεριάζει,
πλάι μας κάπου ἡ ἀνεργὴ χι
[ρά.

Κοντὰ σου ἡ θλίψη ἀντίζει
[σὰ λουλούδι
κι' ἀνύποπτα περνὰ μὲς στὴ
[ζωή.
Κοντὰ σου ὅλα γλυκὰ κι' ὁ
[λα σὰ χνούδι
σὰ χἀδι σὰ δροσούλα, σάν
[πνοή.

ΜΑΡΙΑ ΠΟΛΥΔΟΥΡΗ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΓΑΠΗΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κἀτωθὶ φίλων ἀγνωστων τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Πολυγύρου: οἱ κ.κ. Φιλ. Ἐμμανουήλ, Ἄγγελος Ρηγάνης, Δημ. Χαδιδῆς, τὸ 40ον ΚΤΕΥΛ, ὁ Σύνδ. ἐφ. Ἀξκῶν, ἡ ἐκκλ. ἐπιτροπὴ Ι.Ν. Ἀγ. Νικολάου

Στρατονίκης: ὁ κ. Δημ. Λουζικιώτης.

Ἐλαιοχωρίων: ὁ κ. Ἄθαν. Κουζούνης.

Ἰανῶν: ὁ κ. Ἡλίας Πολυματίδης.

Ἀγίας Παρασκευῆς: ὁ κ. Ἀθανάσιος Ἀγγελέτας Παλαιοχώρας: ἡ Κοινότης.

Βάβδου ὁ κ. Κων)τίνος Κυβερνήτης.

Ἰερισσοῦ: ὁ κ. Χρῖστος Μπλῆς.

Μ. Παναγίας: ὁ κ. Βασ. Ὑψηλάντης.

Θεο)νίκης: ὁ κ. Γεώργιος Ζοῦπος.

Δουμοπιῶν: ὁ κ. Ἡρακλῆς Τσιρόπας.

Ἀλεξανδρείας: ὁ κ. Γεώργιος Ψυχούλας,

Ταξιάρχου: ὁ κ. Ἀστῆριος Χαριστῆς.

Ν. Μουδανιῶν: ὁ κ. Ἀθαν. Σαντούρης.

Κατερινῆς: ὁ κ. Κων)τίνος Κωνσταντινίδης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΑΛΚΙΔΑΕΩΣ παρακαλεῖ θερμῶς ἰ) Τοὺς εἰς οὗς ἀπεστάλησαν πρὸς διάθεσιν εἰς τρίτους ἀπὸ τοῦ 1961 καὶ ἐντεῦθεν ἀντίτυπα τοῦ περιοδικοῦ «Χρονικά» καὶ τοῦ συγγράμματος «Ἀριστοτέλης», ὅπως σπεύσουν καὶ ἀποστείλουν εἰς τὴν γραφεῖα τῆς σχετικὰ ἐκκαθαρίσεις. Ἦτοι πίνακας τῶν παρ' αὐτῶν ἐγγραφέντων καὶ λαβόντων τὰ ἀντίστοιχα βιβλία συνδρομητῶν, ἐμβάζοντες ταυτοχρόνως καὶ τὰ εἰσπραχθέντα ποσὰ. Τὰ τυχόν παραμένοντα ἀδιάθετα εἰς χεῖράς των, ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθῆ ἀ'νάτος ἡ διάθεσις των, παρακαλοῦνται ὅπως τὰ ἐπιστέψουν εἰς τὴν γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας διὰ λεωφορείων τοῦ 40 ΚΤΕΛ

2) Τοὺς ἐγγραφέντας καὶ λαβόντας, εἴτε μέσῳ τῶν Ἀντιπροσώπων, εἴτε ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν γραφείων μας καὶ ὀφειλόντας τῆς συνδρομῆς των, ὅπως τὸ ταχύτερον ἐμβάσουν ταύτας εἰς τὴν Ἐταιρείαν.

Καί, ἐπὶ τῆς εὐκαιρίας, ἡ Ἐταιρεία φέρει εἰς γνῶσιν τῶν συμπατριωτῶν, ὅτι προέβη ἤδη καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἰδιοκτητοῦ στέγης ἐνταῦθα (ἐν τῇ ὁδῷ Πρίγκηπος Νικολάου 10).

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΔΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ II ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30

Τηλ. ἀσθενῶν 79.221 — Τηλ. ἰατρῶν 73.114

ΤΜΗΜΑΤΑ

Παθολογικόν—Καρδιολογικόν—Χειρουργικόν
Γυναικολογικόν—Ὄρθοπεδικόν—Ὀδοντολογικόν
Ὄφθαλμολογικόν—Ὀτορινολαρυγγολογικόν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Ἀκτινολογικόν—Μικροβιολογικόν
Δωμάτια πολυτελείας Α, Β, α, Β, β, Γ θέσεις
Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
Ἀνασφάλιστοι καὶ ἡσφαλισμένοι

ΜΗΝΑΣ Ι. ΒΕΡΓΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ὈΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ

ΒΡΟΓΧΟΛΟΓΙΑ—ΟΙΣΟΦΑΓΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ 5ετίων εἰδικευθεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ τ. ἔστω, χειρουργός-ἐπιμελητῆς REGISTRAR τοῦ Ὀτορινολαρυγγολογικοῦ INSTITUTE τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Νοσοκομειακοῦ συγκροτήματος τῆς Ὁξφόρδης

Δέχεται: Ὁδ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: 1-Δ-Ε-Τ-Ρ-Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ίδιωτών δρχ. 60
Δήμων και Κοινοτ. » 150
Νομικών προσώπων » 150
Τραπεζών Έταιριών » 500
Έξωτερικού (αεροπορικός)
δολάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.50. Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ζούμε σὲ μιὰ ἐποχὴ πού ὅλοι μιλοῦν γιὰ δικαιώματα. Γιὰ καθήκοντα σπάνια γίνεται λόγος.

—Δικαιώματά μου δὲν εἶναι; Ἀπαντοῦν καθημερινὰ μικροὶ καὶ μεγάλοι. Ἄντρες μετρούμενοι, ἀλλὰ καὶ μικρὰ παιδιὰ.

Γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ, αἰτοῦμε τὸν τελευτοῦ καιρὸ νὰ γίνεται συχνά—πυκνὰ λόγος. Καὶ τὰ καθήκοντά τους; Αὐτὰ ἴσως θὰ τὰ ἔμαθαν...

Εὐτυχῶς ὅμως, πού ὑπάρχουν καὶ οἱ ἐξαιρέσεις. Οἱ φτωεῖν, ἐξαιρέσεις. Οἱ ἔξαιρέσεις ἐκείνες πού βρίσκονται παντοῦ. Σ' ὅλα τὰ στρώματα τῆς κοινωνίας, σ' ὅλες τὶς τάξεις.

Σὲ ἐργάτες καὶ ἐργοδοτές. Σὲ ὑπαλλήλους καὶ προϊστάμενους. Σὲ μικροὺς καὶ μεγάλους. Σὲ μορφωμένους καὶ ἀμόρφωτους.

Ἄνάμεσα σὲ τοῦτες τὶς ἐξαιρέσεις βρίσκονται καὶ ὁ γιὰ τὸς κ. Ἀναστάσιος Σ. λαμπρὸς ἐπιστήμων ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετικὸς ἄνθρωπος. Ἄνθρωπος μὲ ἀνθρωπιά καὶ καρδιά.

Δὲν πρόλαβε ἐκεῖνο τὸ βράδυ νὰ λέσῃ στὸ κρεβάτι του γιὰ νὰ κοιμηθῇ καὶ κτυπάει τὸ κουδούνι.

—Κάποιος θὰ εἶναι πάλι. Ἀπαντᾷ ἢ σὺζυγὸς του. Μπορεῖς νὰ μὴ πᾶς, συνέχισε. Ἔχεις καὶ σὺ τὸ δικαίωμα νὰ ξεκουραστῆς.

—Ὁ γιαιτρός, ἀγαπητῆ μου δὲν ἔχει ὄρα ἀναπαύσεως. Μόνο ἀπὸ καθήκοντα ἔξεραι. Καὶ φέρσε γρήγορα τὰ ρούχα του γιὰ νὰ τρέξῃ ἐκεῖ πού τὸν καλοῦσε τὸ καθήκον. Ἔσωζε ἐκείνη τὴ νύχτα ἕνα πατέρα πέντε παιδιῶν.

Τὰ παιδιὰ του τὸν ἀγκάλιαζαν ἀπὸ εὐγνωμοσύνη. Καὶ ὁ γιαιτρός συγκινήθηκε καὶ δάκρυσε.

Βέβαια ἐκείνη τὴ νύχτα δὲν ἔκλεισε μάτι. Ἔσωσε ὅμως ἕνα ἄνθρωπο. Κι' αὐτὸ γιαιτὶ ἦσαν ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος.

I. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

Ἡ Ἑλλάς εὐγνωμονεῖ τὸν ἀγρότην

Ἡ Ἑλλάς ὅλη εἶναι ἕνας ἀπέραντος ὀλοπράσινος ἀγρός. Ἀπ' ἄκρου, εἰς ἄκρον ἡ εὐλογημένη αὐτὴ γῆ ὀργιάζει εἰς βλάστησιν, τὰ χρώματα ἐναλλάσσονται ἐντονα μέσῃ εἰς τὴν τερπστίαν παλέταν τοῦ δημιουργοῦ τοῦ Σήμαντος καὶ ὁ Ζέφυρος πνέει διὰ νὰ κινήσῃ μὲ χάριν τὴν φαντασμαγορικὴν πολυχρωμίαν τῶν ἀνθέων καὶ τῶν καρπῶν. Ὁ Ἕλληνας εἶναι ἀγρότης ἐξ γενεῆς καὶ ἐκ συστάματος. Μέσα εἰς αὐτὸν τὸν ἐπίγειον παράδεισον, δὲν ἦτο δυνατόν πορὰ εὐγνωμονῶν τὴν θαυμασίαν αὐτὴν γῆν, νὰ σκορπίσῃ τοὺς θρόμβους τοῦ ἰδρώτος του, διὰ νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν παραγωγὴν τῆς καὶ νὰ ὀρέσῃ ἀγλαοὺς τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του. Καὶ δι' αὐτὸ τὸ Ἕλληνας εἶναι ἀγρότης καὶ ὁ ἀγρότης εἶναι Ἕλληνας. Αἱ δύο ἐννοιαὶ εὐρίσκονται συνφασμέναι καὶ ἀνιδιότιστοι. Το αἶφρον, πού ἐρεθίζει τὴν ἐπιθεσίμα τῆς γῆς, διὰ νὰ καμῆ ν' ἀναπυθῆται, ἀ δὲ τὸ ἔρωτικὸν αὐτὸ ὄργιον οἱ καρποὶ τοῦ ἔρωτος, εἰς τὸς χεῖρας τοῦ Ἕλληνα εἶναι δυνατόν κυρίως νὰ λειτουργήσῃ καὶ διὰ τοῦ Ἕλληνα ν' ἀποδώσῃ. Ἡ σκαπάνη μόνον ἀπὸ τὸ ἔλλομα εἶναι δυνατόν νὰ κινήθῃ μὲ σφρίγος καὶ ῥώμην. Ἡ βροχὴ τὸ ψιλόβροχο αὐτὸ πού δροσίζει καὶ ἀρωματίζει τὸ χῶμα, εἶναι εὐλογία τοῦ Θεοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἡσυχίου καὶ ἀγαθοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει διατηρήσει ὅλην τὴν καλοσύνην δι' αὐτὴν τὴν μικρὰν γωνίαν τῆς γῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσπαταλήθησαν ὅλαι αἱ καλοσύναι τῆς φύσεως. Κι' ὁ δὲν ἀκόμη ἡ θύελλα ἐκσπᾷ πρόσκαιρος καὶ περαστική καὶ ὁ κεραυνὸς βροντῆσι καὶ ἡ ἀστραλὴ μαστιγώσῃ τὸ στερεῶμα καὶ ψαλλιδίση τὰ νέφη θὰ ἔλθῃ ὡς θεία ἐξ οὐρανοῦ εὐλογία τὸ οὐράνιον τόξον μὲ τοὺς ἀπαραιμύλλους ἰριδιομοῦς, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἐλπίδα τῶν ὠραίων χρωμάτων εἰς τὰς καρδίας καὶ νὰ φέρῃ μετὰ τὴν σιγμιαίαν ὀδύνην, τὴν γαλήνην εἰς τὴν ἡμεροῖσαν φύιν.

Διὰ τὸν Ἕλληνα ἀγρότην, τὸν ἀσύνγκριτον, τὸν μεγάλον, τοῦ ὁποῖου τὸ μέγεθος εἶναι ἡ σκαπάνη καὶ τὸ βαρύνειον διάδημα οἱ ἀνάμικτοι τοῦ ἰδρώτος, ἀνὴρ καὶ ὅλη ἡ ἀγάπη, ὅλη ἡ συμπύκνωση ὅλη ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Ἑλλάδος. Δοξάζει ἡ Ἑλλάς τὴν ἐργασίαν τοῦ ἀγροῦ καὶ κατὰ δικαίον τοὺς ἀγρότας εἰς τὴν κοινωνίαν, οἱ ὁποῖοι ὡς ἄλλοι κληῖρες, προσταθῶσι νὰ πορίζωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν ἐργαζομένων. Ἐὐγνωμονεῖ ἡ Ἑλλάς τὸν ἀγρότην, τὸν μάγον τῆς Ἑλληνικῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ ὁ Ἕλληνας ἥλιος διατηρεῖ τὰς ἀπαλωτέρας τὸν ἀκτίνας δι' αὐτὸν.

ΞΕΝΟΦ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

Διηγήτορας

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μαραθοῦσης διακηρύττει, ὅτι τὴν 14 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1963 ἡμερᾶν Κυριακῶν καὶ ὡρᾶν 12—15 καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι, ἐκτίθεται εἰς φανερὸν μειολοτικὸν διαγωνισμὸν ἢ κατασκευὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὕδραγωγείου Συνισμοῦ Πλατανοχωρίου δαπάνης 80.000 συμφώνως τῆ ὑπ' ἀριθ. 89/63 μελέτῃ τῆς ΤΥ ΔΚ Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

Ὁ Προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ Κοινοτικὸν Γραφεῖον καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΤΥ ΔΚ Νομοῦ Χαλκιδικῆς ἐνθα οἱ βουλλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνώσιν.

Ἐν Μαραθοῦσῃ τῆ 25—6—1963

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μαραθοῦσης ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΙΑΤΖΗΣ

Κατὰ θετικὰς προβλέψεις
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΘΑ ΕἶΝΑΙ ΕΦΕΤΟΣ Ἡ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΙΚῆ ΚΙΝΗΣΙΣ Εἰς ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΜΑΣ

Φύσι καὶ ἄνθρωποι, ἄς πλαισιώσουν τοὺς καλοὺς ξένους μὲ χαμόγελο κι' εὐγένεια.

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. Γεωργ. Δ. Γαφορύλλου

Ἡ «Χαλκιδική» βρῆκε ἐπὶ τέλους τὴν θέσιν τῆς. Ἡ γνωριμία τῆς, ἐγένε. Χωρὶς φυσικὰ ἐπίσημες προβολὰς καὶ διαφημίσεις. Χωρὶς πολὺχρωμα κάρτ—ποστάλ.

Δὲν χρειάστηκαν. Δὲν χρειάστηκε οὔτε τὸ ραδιόφωνο οὔτε τὸ πολὺ δημοσιογραφικὸ μελάνι. Γνωρίστηκε, ἀγαπήθηκε καὶ λατρεύεται! Ὁ κάθε τῆς ἐπισκέπτης γίνεται ὁ καλύτερος διαφημιστής. Καὶ τὴν ἐπισκέπτονται, χειμῶνα—καλοκαίρι χιλιάδες. Καὶ δικοὶ μας καὶ ξένοι.

Ἡ φήμη τῆς μπορῶ νὰ πωπιὰ ξέφυγε ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς χώρας μας. Πέρασε πέταξε καὶ ἔφθασε στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης...

Καὶ τὴν θαυμάζουν. Καὶ τὴν νοσταλγοῦν ὅσοι τὴν ἐπισκέπτονται καὶ τὴν ζοῦν. Καὶ τῆς ἀναγνωρίζουν «φυσικὴ ὁμορφιά».

Δὲν χωρεῖ πλέον καμμιά ἀμφιβολία ὅτι ἡ Χαλκιδικὴ κατέχει τὴν πρώτην θέσιν ἀνάμεσα σ' ὅτι ὁ τουρισμὸς μὲ χίλια δυὰ μέσα προβάλλει καὶ διαλαλεῖ.

Καὶ δὲν ἔχει σημασία ἂν ὁ τουρισμὸς ποῦ ὁ ρόλος του συνίσταται νὰ κἀν ἀνάγλυφο, ὅτι ἡ Ἑλλάδα προσφέρει σὲ ὁμορφιά σὲ γραφικότητα καὶ σ' ἐνδιαφέρον τὴν ἔχει τοποθετήσει ἀπὸ ἀπόψεως ἀξιοποιήσεως στὴν τελευταία του στήλη.

Ἡ Χαλκιδικὴ κατῶρθωσε νὰ προβληθῇ καὶ νὰ ἐπιβληθῇ ἐστὼ καὶ μὲ τὸ «μέτριο ὀδικὸ δίκτυον» καὶ χωρὶς τὰ πολὺ χρώμα φυλλάδια τοῦ Τουρισμοῦ.

Ἰδοῦ πῶς γράφουν καὶ πῶς ἐκφράζουν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τους γιὰ τὴν Χαλκιδικὴ οἱ ξένοι ἐπισκέπτες.

—Στὴ Χαλκιδικὴ πάλι! Μήπως εἶναι ἐκδήλωσις ἀδυναμίας ἐρωτευμένου ἢ ἐξαιρετικὴ ἀγάπη γιὰ τὴν χερσονήσον αὐτή; Μιὰ ἐρώτησι πού ἀπευθύνω στὸν ἑαυτὸν μου κάθε χρονιά πού ξεκινῶ γιὰ νὰ περῶσω τὶς διακοπὰς μου γιὰ τὴν ἀρχόντισσα τοῦ Αἰγαίου! Ἀλλὰ καὶ κάθε φορὰ στὸ πρῶτο ἀκόμα ἀντίκρουσμά τῆς μόλις ἀρχίσω νὰ κυκλώνωμαι ἀπὸ τὴν γοητεία τῆς παρηγορήματι στὴ σέψι, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄδυναμία ὁ ἔρωτας στὴν ὁμορφιά. Γιὰ νὰ λατρεύεται μὴ πως δὲν πλάστηκε; Ἀδυναμία καὶ ἀνωμαλία εἶναι ὅταν περὶ τῆς ἀδιάφορος ἐμπρός ἀπὸ τὴν ὠραία. Ὅχι ὅταν ἀναστῆ τῆς τὴν εὐκαιρία νὰ βρεθῆς

Ἡ 28ῆ Διεθνὴς Ἐκθέσις Θεσσαλονικῆς

1—22 Σεπτεμβρίου 1963
Προετοιμάζεται πυρετωδῶς νὰ ἐπιδείξῃ τὴν Ἑλληνικὴ παραγωγὴ παράλληλα μὲ τὴν παραγωγὴ τῶν βιομηχανιῶν ἄλλων 32 κρατῶν

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΕΠΙΣΗΜΩΣ 18 ΧΩΡΑΙ

Στὴν Ἐκθέσιν, θὰ ἔλθετε σ' ἐπαφὴ μὲ τοὺς παραγωγοὺς θὰ δῆτε τὰ εἶδη τους καὶ θὰ διαπραγματευθῆτε γιὰ ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὸ ἐμπόριόν σας, τὴ δουλειά σας, τὴν τέχνην σας. Λειτουργεῖ ΚΕΝΤΡΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ—ΥΠΟΔΟΧΗΣ—ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ πού εἶναι στὴ διάθεσίν σας.

ΕΠΙΣΚΕΦΟΝΤΕ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ

Ἡ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Ἡ ἔκτροφη τῆς βελτιωμένης κατσίκας Φύλης «Ζαάνεν» στὰ κέντρα ἀναπαραγωγῆς βορείου Χαλκιδικῆς.

Ἡ ἐξαιρετικὴ γαλακτοπαραγωγὴ τῆς τὴν ἐπέβαλε ταχέως. Δίδει κατὰ μέσον ὄρον 500—600 κιλά

ἔτησίως. Δὲν ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερα φροντίς διὰ τὴν διατροφήν τῆς.

Γενικά
Μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον εἰσήχθη στὴ χώρα καὶ ὁλόκληρη βελτιωμένη κατσίκα τῆς φυλῆς Ζαάνεν, ἡ ὁποία γρήγορα ἔχει προσαρμοσθῆ στὶς κλιματολογικὰς καὶ τὶς λοιπὰς συνθήκας τοῦ τόπου μας καὶ διαδόθηκε σὲ πολλὰς περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸ 10ετίας περίπου κατὰ τὰ ἔτη 1953—54 γίνεται ἡ πρώτη προσπάθεια εἰσαγωγῆς τῆς κατσίκας φυλῆς Ζαάνεν στὶς Κοινότητες Πυργακίων, Μεταγγιτίου κατ' ἀρχὴν καὶ ἐν συνεχείᾳ στὸν Στανό, Μ. Παναγία, Νεοχώριον, Παλαιοχώριον καὶ Ἀρναίαν. Τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἐνθαρρυντικὰ πρῶτα καὶ συνέβαλε ἰδίαιτέρως στὴν ταχεῖα ἐξάπλωσιν τῆς κατσίκας τοῦ εἶδους αὐτοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀριθμῆ σήμερα περὶ τὸς 2.000 θῆλας ἀνωτέρας κλάσεως ὑψηλῶν ἀποδόσεων. Παράλληλως διεδόθη ταχέως καὶ εἰς ἄλλες Κοινότητες ὅπως εἰς τὰ Ζερβοχώρια εἰς τὸ Πετροκέρασα καὶ ἀλλαχοῦ μὲ λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Προσδιοριζόμεθα σήμερον εἰς τὸ περιληπτικὸν αὐτὸ σημείωμα νὰ δώσωμε λίγα στοιχεῖα διὰ τὴν ἔκτροφὴν τῆς Ζαάνεν καὶ τὸν συνιστώμενον τρόπον διατροφῆς τῆς ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπαυξήσωμε λεπτομερέστερα λόγῳ τῆς ἰδιαιτέρας σημασίας τῆς ἔκτροφῆς τῆς.

Χαρακτηριστικὸν τυγχάνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι εἰς Κοινότητες ὅπως τῶν Πυργακίων καὶ τοῦ Μεταγγιτίου ὅπου ἡ Ἀγελαδοτροφία λόγῳ εἰδικῶν συνθηκῶν εἶναι ἀνυπαρξή, τὸ πρόβλημα τῆς ἐξασφαλίσεως γαλακτοκομικῶν προϊόντων καὶ κρέατος ἐλύθη κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον διὰ τῆς καταληκτικῆς διαδόσεως τῆς Ζαάνεν ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος ὀλίγων μόνον ἐτῶν.

Προστατευτικὰ μέτρα.
Ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας Χαλκιδικῆς ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τῆς διαδόσεως τῆς ἐν λόγω φυλῆς ἐνεθάρρυνε τὴν ὅλην προσπάθειαν διὰ παντοεῖδων ἐνισχυσέων εἰς τὰ πλαίσια τῶν δυνατοτήτων διὰ τῆς δημιουργίας προτύπων ἔκτροφῶν, εἰσαγωγῆς βελτιωμένων τράγων καθαροαίμων, ἐπιχορηγήσεως τῶν διατηρουμένων τράγων ἀναπαραγωγῆς, καὶ τῆς ὁργανώσεως τῆς ἐμπορίας τῶν πρὸς διάθεσιν ἐριφίων εἰς ἐνδιαφερομένους γεωργοὺς ἄλλων περιοχῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Χαλκιδικῆς καὶ πολλὰς φορὰς μικρῶν περιοχῶν. Ἡδη κατὰ τὸν περασμένον μῆνα ἐπετεύχθη ἡ ἐξαγωγή 250 ἐριφίων εἰς Κοινότητας τῆς περιοχῆς Λαμίας, Λεβαδείας καὶ τοιούτων τῆς Χαλκιδικῆς ἀγοραζομένων ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς εἰς ὑψηλὰς τιμὰς.

Ἐπιδοτήσεις—Διατροφή.
Ἡ ταχεῖα διάδοσις τῆς ἐν λόγω φυλῆς οὐκ ἐπιλείπεται στὴν γαλακτοπαραγωγὴν πού δύνανται οἱ κατσίκες αὐτῆς. Ὑπάρχουν κατσίκες πού ἔξεπέ

ρασαν τὰ 800 κιλά γάλα, ἀλλὰ κατὰ μέσον ὄρον δύνουν 500—600 κιλά. Δύνουν γάλα μέχρι τὴν ἡμέρα πού θὰ ἐναυαγενήσουν, ἂν ἐξακολουθήσουν νὰ ἀρμέγωνται.

Γεννοῦν 3 κατὰ μέσον δταν διατηροῦνται καλῶς, ἀλλὰ συχνὰ κάνουν 4 καὶ 5 ἔξ ἄλλου ἐπειδὴ εἶναι ζωα σχετικῶς μικρῶσωμα, δὲν ἔχουν μεγάλας καὶ ἰδιαίτερες ἀπαιτήσεις στὴν τροφήν χωρὶς φυσικὰ νὰ ὑποσιτίζωνται.

Γιὰ νὰ δίδῃ ὄμως τὸ ἀφθονο γάλα, πού ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον χάρισμα τῆς ράτσας αὐτῆς, πρέπει γὰ τῆς δώσωμε τὴν ἀνὸλογη καλὴν τροφήν καὶ τὸν χεῖρωνα νὰ τὴν διατηροῦμε σὲ στεγνὸ καὶ θερμὸ σταῦλο. Μονάχα μὲ τὶς δύο αὐτῆς προϋποθέσεις ἐπιτυγχάνομε τὶς μεγάλας ἀποδόσεις σὲ γάλα. Χωρὶς τὴν ἀφθονὴν τροφήν, ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ ράτσα δὲν μπορεῖ νὰ κἀν τὸ ἀφθονο γάλα πού μπορεῖ νὰ δώσῃ τὴν καλὴν ἐποχὴ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει βοσκή, πρέπει νὰ τὴν ἀφίνομε νὰ βόσκῃ ὅσο θέλει, διαφορετικὰ νὰ τὶς δίνωμε ἀφθονο καὶ καλῆς ποιότητος ξηρὸ χόρτο, κλαδιὰ δένδρων, ὑπολείμματα λαχανικῶν καὶ ἄλλων καλλιεργείων.

Ὅταν ἤμωσ ἀρμέγεται ἡ κατσίκα ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χόρτο πρέπει νὰ τρώγῃ καὶ καρπὸν ἢ καλλίτερα μίγμα ἀπὸ καρπὸ σὲ ποσότητα ἀνάλογη μὲ τὸ γάλα πού μᾶς δίνει. Δηλαδὴ ἂν μᾶς δίνῃ 3 κιλά γάλα, πρέπει νὰ τρώγῃ 1 κιλό καρπὸν κάθε μέρα. Προτιμᾶτε ἀντὶ ἕνα μόνον εἶδος καρποῦ ἕνα κιλό ἀπὸ τὸ παρακάτω μίγμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀνακατέψωμε καλά.

Χονδροαλεσμένο καλαμπόκι 65 κιλά.
Χονδροαλεσμένη βρώμη 65 κιλά.
Πίτουρα καὶ σιτάρι 20 κιλά.
Βαμβακόκητα 50 κιλά.
Ἄλατι 2 κιλά.

Τὸν χειμῶνα, ἐφ' ὅσον δὲν ἀρμέγεται ἡ κατσίκα τῆς δίνωμε ἀφθονο ξηρὸ χόρτο, ἕαν ὅμως ἀρμέγεται, τῆς δίνωμε 1,5 κιλό ξηρὸ χόρτο τριφυλλιοῦ ἢ ἀνάλογη ποσότητα ἄλλου ξηροῦ χόρτου καὶ μισὸ μῆτρο ἕνα κιλό ἀπὸ τὸ παρακάτω μίγμα καρποῦ:

Χονδροαλεσμένο καλαμπόκι 100 κιλά.
Χονδροαλεσμένη βρώμη 100 κιλά.
Πίτουρα καὶ σιτάρι 50 κιλά.
Βαμβακόκητα 25 κιλά.
Ἄλατι 2 κιλά.

Μὲ μιὰ καλὴ ὄπως ἡ παραπάνω διατροφήν ἔχομε βᾶσιμες ἐλπίδες ὅτι θὰ ἔχωμε παραγωγὴν 700—800 κιλά τὸν χρόνο.

ΜΙΛ. ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ
Γεωπόνος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Γωνία Πλάτωνος 11—
Ἰουστινιανῶ 30
Τηλ. 73 114
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ—ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΥΣΟΥΝ
ΔΙ' ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ—ΚΑΝΑΔΑΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΝ
Τοὺς μῆνας Ἰούλιον—Αὐγουστον—Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον, ὅπως σπεύδουσιν νὰ μᾶς δηλώσουν ἵνα τοὺς ἐξασφαλίσωμεν τὰς καλύτερας θέσεις διότι θὰ ὑπάρξῃ ἔλλειψις θέσεων λόγω τῆς μεγάλης κινήσεως ἐπιβατῶν ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ Εἰς ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕῖΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ
ΔΟΥΚΑ
ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 8 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλ. 76071—24100—80006
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝ—ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ—ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ—ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ

ΤΑ Γ' ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΑ

(Γερσός 1.763). Η τέλεις των Γ' ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΩΝ εν τή Κοινότητι μας, κατά τήν χθεσινήν Κυριακήν έσημείωσαν έξαιρετικήν έπιτυχίαν. Κατ' άρχάς έγένετο ή παρέλασις των άθλητών, οι ό ποι οι μετά ταύτα παρετάχθησαν και έπήρθη ή Σημαία, ένώ ή Μουσική του Δήμου 'Αρναίας άνέκρουε τον Έθνικόν Ύμνον. Μετά ταύτα προσεφώνησε τούς άθλητάς ό Δημ. Ιερισσού κ. Δημ. Καραδημήτρας τονίζας την σημασίαν των άγώνων. Έν συνεχεία ό Πρόεδρος τής Κοινότητος 'Ιερισσού κ. Περικλής Βεργίνης ηύχαρίστησε τούς προσελθόντας, μεθ' ό ό Δήμαρχος Πολυγύρου κ. 'Αθαν. Καραγιάνης, όπό τήν ιδιότητα του Προέδρου τής Ένώσεως Δήμων και Κοινοτήτων τής Χαλκιδικής έκήρυξε τήν Έναρξιν των άγώνων, οι όποιοι ήσαν άθλητικοί — ποδηλατικοί — Ιππικοί και σκοπευτικοί. Οι άθληται έδωσαν τόν νενομισμένον δροκον και ηρχίζον ή τέλεις των διαφόρων άγωνισμάτων, τά άποτελέσματα των οποίων ύπήρξαν λίαν ικανοποιητικά. Μετά τήν τέλειση των άγωνισμάτων τό περιήμον συγκρότημα τής 'Ιερισσού έξετέλεσε διαφόρους λαϊκούς χορούς και έγραλεν άνάλογα άσματα. Έπικολούθησεν ό έορτασμός τής ημέρας του Ναύτου, ή διοργάνωσις του όποίου όφείλεται εις τό λιμεναρχείον 'Ιερισσού. Εις τήν θαυμασίαν έορτήν μετέσχον όλα τά σκάφη τής 'Ιερισσού, τά όποια ένεφάνισαν φαντασμαγορικόν θέαμα. ώς ήσαν φωταγωγημένα. Τήν φαντασμαγορίαν καθίσταν έντονωτέραν τά πυροτεχνήματα τά όποια άφθόνας έκάψαν. Θαυμάσιον έπίσης ήτο τό θέαμα, τό όποιον παρουσίασεν όμάς λευκοφορεμένων κοριτσιών τής 'Ιερισσού, τά όποια έπί τής — άς τήν είπωμεν — ναυαρχίδος του στόλου έκράτουν πολύχρους φανάρια και έψάλλον διάφορα δημοτικά και ή ναυτικά άσματα. Όλοι οι παρακολουθήσαντες τάς ύπερόχους έορτάς εξέφραζον τήν ικανοποίησιν των, οι δε ξένοι άνεχώρησαν κατευχαριστημένοι. Θερμά συχαρητήρια άξιζουν εις όλους τούς καθ' οιονδήποτε τρόπον συντέλεσαν εις τήν σημερινήν άθλητικήν έπιτυχίαν των άγώνων και τής έορτής και ιδιαιτέρως εις τόν έξαιρετον Πρόεδρον τής Κοινοτήτος μας κ. Περικλήν Βεργίνην, τόν Γυμναστήν κ. 'Ι. Μάγκλαρην, ό όποιοι έδωσαν δλόκληρον τόν έαυτόν του χάριν τής πλήρους διοργανώσεως και έπιτυχίας των άγώνων.

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν ή ΝΙΚΗ Πολυγύρου μεταβάσα εις Όρμυλίαν κατέβαλε τήν τοπική ομάδα τής ΔΟΕΗΣ με 3-1. Τό σκόρ άνοιξε στό 15' ό Λέκας τής Νίκης, στό 22' ό άγέραςτος Κωνσταντίνος ζευγαρώνει τά τέρματα τής ομάδος του. Στό 43' άπεβλήθη ό Βλιάλης τής Όρμυλίας διότι έγρονθοκόπησεν άντίπαλον και έξύβρισε τόν διαιτητή Στό 45' ό Πατσιούρας κατόπιν έπιτυχούς έκτελέσεως πέναλτυ μειώνει τό σκόρ σε 2-1. Στό 60' ό Καπλάνης με κεραυνοβόλο σουτ έπιτυγχάνει τό τρίτο τέρμα τής Νίκης.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Διεκρίθησαν εκ τής νικητριας οι Λευκαδίτης, Μάντζιος, Κορέντης Καπλάνης και Κωνίδης. Έκ τής ήττηθείσης οι Κωρράς, Καζάνης, Καρπέτης Ι. Πρώ του άριστούζαντος διαιτητού κ. Τριανταφυλλίδη οι ομάδες παρετάχθησαν με τις ακόλουθες συνθέσεις. ΝΙΚΗ Λευκαδότης, Ράππος, Μάντζιος, Βασιλάκης, Κορέντης, Λέκκας, Δαούτης, Ψαρράς, Κωνίδη, Μουταφτσής και Καπλάνης. ΔΟΕΑ Βαγιωνάς, Μαιροδέλος, Καρπέτης Ι, Καρπέτης ΙΙ, Τσαμακδάς, Καζάνης, Μπούγιας, Πατσιούρας, Βλιάλης, Κωρράς και Μπούντας.

Η καθυστέρησις τής δημοπρατήσεως τής Δημοσίας Τεχνικής Σχολής Πολυγύρου, όφειλεται εις αίτιαν γνωστήν τοίς πάνσιν, ήτοι εις τό γεγονός ότι ό Δήμος Πολυγύρου εκ λόγων οικονομικής άδυναμίας δέν κατώρθωσεν να ολοκληρώση τήν παραχώρησιν εις τό 'Ελληνικόν Δημόσιον τών άπαλλοτριωθέντων οικοπεδικού χώρου μέχρι τής 30ης 'Απριλίου 1963, διά τήν όποιαν άπαιτείτο διαπάνη δρχ. 207.500, βαρύνουσα άποκλειστικώς τόν Δήμον Πολυγύρου. Κατόπιν τούτου παρέστη άνάγκη όπως καταβληθή προσπάθεια έξερεύσεως έτέρου τρόπου καλύψεως του άπαιτουμένου ποσού. Προς τούτο παρεκλήθη παρ' έμού ό τέως Ύπουργός Έσωτερικών κ. Γ. Ράλλης, όπως έγκρίνη τήν χρησιμοποίησιν τής διατεθείσης εις τόν Δήμον Πολυγύρου κατά τό έτος 1962 οικονομικής ένισχύσεως εκ δρχ. 100.000, διά τόν άνωτέρω σκοπόν, ως και τήν διάθεσιν προς τούτο έτέρων 100.000 δρχ., αίτήματα τά όποια έν τώ συνόλω ένεκρίθησαν υπό του κ. Γ. Ράλλη κατά τά τέλη Μαΐου 1963. Παράλληλως έπεδιάχθη ή εκ μέρος του κ. Ύπουργού τών Οικονομικών διάθεσις τής άπαιτουμένης αυτώ διαπάνης εκ δρχ. 207.500 διά τήν έξόφλησιν τής άξιας του άπαλλοτριωθέντος οικοπεδικού χώρου, άπαλλασσομένου του Δήμου Πολυγύρου τής προς τούτο ύφισταμένης ύποχρέωσεως, γεγονός όπερ ώσαύτως έπετεύχθη, ύπογραφήσεως πρό μηνός περίπου τής αναγκαίας διαπάνης εκδοσιν του οικείου χρηματικού έντάλλματος Ύπουργικής άποφάσεως. Τακτοποιηθέντος όθεν του άνακύψαντος οικονομικού θέματος διά τήν κάλυψιν τής διαπάνης προς έξόφλησιν τής άξιας

ΝΕΑΡΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ ΕΣΩΞΕΝ ΕΝ Ν. ΜΑΡΜΑΡΑ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΥΙΟΥ

(Ν. Μαρμαράς) Τήν παρελθούσαν, 29ην Ιουνίου έ.ε. εις τόν Ν. Μαρμαράν συνέβη άτύχημα, τό όποιον θά έστοιχίσει τήν ζωήν δύο άνθρώπων. Ό έξαετής παΐς του Β. Παραδεισιάδου, κατόικου Θεοσίνκης παραθερίζοντος έν Ν. Μαρμαρά, ένώ εύρισκοντο επί τής εκειτάποβάθρας διαφυγόντης προσοχής των γονέων του και όλισθήσας κατέπεσεν εις τήνθάλασσαν, τό βάθος τής όποιας εις τό σημείον τής πτώσεώς του υπερβαίνει τά 3 μέτρα. Ό πατήρ του μικρού Παραδεισιάδου, βλέπων τόν υιόν του πνιγόμενον και ένώ δέν έγνωρίζε να κολυμβή καλώς έρρίφθη εις τήν θάλασσαν, διά να τόν σώση, άλλ' άντί να έπιτύχη τούτο έβυθίσθη και θά έπνιγόντο άμφότεροι, εάν εις τάς γοεράς κραυγάς τής μητρός του παιδός άντιληφθείς τά συμβαίνοντα ό εδρεθείς εκεί πησον νεαρός μαθητής τής Δ' τάξεως του Γυμνασίου τής πόλεώς μας, υιός του κ. Δασάρχου Πολυγύρου, Έλευθέριος Άγγελίδης δέν έσπευδεν εις βοήθειαν των. Πράγματι ό νεαρός, άλλ' εύσμως και άριστος κολυμβητής, Άγγελίδης, έρρίφθη εις τήν θάλασσαν, ως ήτο έν δεδυμένος, και μετά δραματικάς προσπάθειας κατώρθωσε να διασώση τόν τόν υιόν δσον και τόν πατέρα Παραδεισιάδην. Η εύγενής και γενναία ένεργεία του νεαρού Έλευθέριου Άγγελίδου, όστις σημειωτέον εκινδύνευσε και ό ίδιος ένώ προσεπάθει να σώση τούς πνιγόμενους, έξ αιτίας άτυχοῦς ένεργείας του πατρός Παραδεισιάδου, όστις έν τή ταραχή και άπελπισία του έδραξεν αυτόν κατά τρόπον παρεμποδίζοντα τάς κινήσεις του, έσχολιάζετο μετά θαυμασμοῦ και έπαινών καθ' ήλην τήν ημέραν έν τή μικρά κοινωρία μας.

Πλείονες πληροφορίες περι τών προσόντων του ύποψηφίου παρέχονται παρ' αυτή και παρ' τοίς Δασαρχείοις Πολυγύρου και 'Αρναίας κατά τάς εργασίμους ώρας. Έν Ταξίερχη τή 5-7-1963 Ό Δασάρχης ΝΙΚ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

Ο Κ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ

Ό Βουλευτής κ. Λυσ. Σαραφιανός έπεσκεψήθη τά χωριά Σήμνιτρα, Άγιος Παντελεήμων, Ν. Τένεδος, Ν. Τσίγγλια, Έλαιωχώρια και Πετράλωνα, έλθών εις έπαφήν με τάς Κοινοτικάς άρχάς και τοπικούς παραγοντάς ήκουσε τά άπασχολούντα τούτους αίτήματα. Μετά τούτο ό κ. Σαραφιανός μετέβη εις Πολύγυρον και έπισκεψθείς τάς Δημοσίας άρχάς έπέλωσε τά πλείστα των αίτημάτων των άνωτέρω χωρίων και τής λοιπής Χαλκιδικής.

ΠΡΟΣΗΨΙΣ ΔΑΣΟΦΥΛΑΚΟΣ

Η Διοίκησις του Πάνεπιστημιακού Δάσους Ταξίερχου Χαλκιδικής, προκειμένου να προβή εις τήν πρόσληψιν ενός εκτάκτου δασοφύλακος, επί μηνιαία άντιμισθία 1400 δρχ. καλεί τούς έχοντα τό νόμιμον προσόντα, όπως ύποβάλωσιν αυτήν αίτησιν νομίμως χαρτοσημασμένην μέχρι και τής 28ης Ιουλίου 1963. Έν Ταξίερχη τή 5-7-1963 Ό Δασάρχης ΝΙΚ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Table with 3 columns: ΟΜΑΔΕΣ, ΑΓΩΝΕΣ, ΒΑΘΜΟΙ. Rows include ΝΙΚΗ Πολυγύρου, ΑΠΟΛΛΩΝ 'Αρναίας, ΑΡΗΣ Παλαιοχωρίου, ΔΟΕΑ Όρμυλίας, ΠΟΜ Ν. Μουδανιών.

ΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Έν Πολυγύρω τής 1-7-63 Φίλε κ. Διευθυντά. Σάς συχαίρω δι' όσα έπαινετικά σχόλια έδημοσίωσατε εις τήν «Φωνήν» διά τούς δημοδιδασκάλους μας γενικώς μετά τήν έπίσκεψιν σας εις τήν μαθητικήν εκθεσιν. Είναι πάντες άξιοθαύμαστοι και πολλήν όφειλομεν εύγνωμοσύνην οι γονεΐς, διά τήν κατά κοινήν όμολογίαν έξαιρετον εργασίαν των.

Έχων υιόν εις τό Νηπιαγωγείον Πολυγύρου, θεωρώ ειδικιότεραν ύποχρέωσιν μου και δημοσία να εύχαριστήσω θερμώς τήν νηπιαγωγόν αυτου (δ)σα Τριανταφυλλιά Άλεξάνδρου ή όποια ως γνωρίζω, όλως έξαιρετικήν έπιδεικνύει έπιμέλεια και εύσυνετη διασία περι τής άσκησιν των καθήκοντων τής.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ

Εις τήν άνωτέρω φωτογραφίαν ήγουνται τής παρελάσεως τά κοριτσάκια του Νηπιαγωγείου Πολυγύρου με τά κατάλευκα φορεματάκια τους

ΟΙ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

- 1) Βασιλάκης Βασίλειος 2) Βούλγαρης Χρίστος 3) Γαβρίλης Γεώργιος 4) Γαβρίλη Χρυσάφω 5) Γιογκόση Άγγελική, 6) Γκολδής Άπόστολος 7) Δημούδη Μαρία 8) Ζαφειρούδη Διαλεχτή 9) Θεοδοσα Άθασια 10) Ιατροῦ Μαγδαληνή 11) Καραμαυρος Ιωάννης, 12) Μοδικού Αικατερίνη 13) Μοδικού Ζαφείρω 14) Μπαντι Καλλιόπη 15) Μπούρας Γεώργιος 16) Ρωμανιάς Μιχαήλ 17) Συργιάννη Γερακία 18) Τάσιος Νικόλαος 19) Τσιαράπας Νικόλαος 20) Τσιάτσιαρως Κων)τίνος 21) Τσιτσίνη Στέλλα 22) Φάβα Βασιλική 23) Χλιχλια Στέλλα 24) Χριστίδου Παυλίνα 25) Χριστιανός Άθανάσιος.

ΟΙ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

- 1) Άργυρούδη Δήμητρα 2) Γκιουζέπα Μαρία 3) Γκότση Βασιλική 4) Γκουμάς Χρίστος 5) Κατάφα Χαρίκλεια 6) Καραγιάννης Νικόλαος 7) Κουζούχα Βασιλεία 8) Κωνσταντινούδης Άναστάσιος 9) Κωνσταντινούδης Γεώργιος 10) Λάσκαρης Ιωάννης 11) Λεμονής Μιχαήλ 12) Μακρή Εύδοξια 13) Ματάμης Θεόδωρος 14) Μαυροματίδης Γεώργιος 15) Μπιδόσκας Θεμιστοκλής 16) Μπolidης Νικόλαος 17) Παναγιωτίδου Μαρία 18) Παπαδημητρίου Εύαγγελια 19) Παπαχριστοδούλου Δημήτριος 20) Παραθυράς Δημήτριος 21) Παραθυράς Ιωάννης 22) Παραλή Άσμη 23) Πέγιου Στέλλα 24) Πουλιδου Σουλτάνα 25) Σταμπούλης Κων)τίνος 26) Τσατσαρώνης Δημήτριος 27) Φιλιππίδης Δημήτριος 28) Χλιόπανος Γεώργιος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ό Έξωραϊστικός και Φιλοτρόδος Σύλλογος Πολυγύρου ό «ΠΑΙΩΝΙΟΣ» εκφράζει δημοσία τάς θερμώτατας εύχαριστίας του προς τόν κ. Άθανάσιον Φιλιππίδην, Βουλευτήν Χαλκιδικής διά τήν έπιτευχθεισαν χάρις εις τάς άόκνους προσπάθειας του οικονομικήν ένίσχυσην τούτου διά ποσού δρχ. 15.000 εκ μέρος: τής άρμοδίας Κρατικής Ύπηρεσίας. Έυέλπισται δε ότι και εις τό μέλλον θά περιβάλη τόν Σύλλογον μας διά του αυτου στοργικώ ένδιαφέροντος. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ό βουλευτής Χαλκιδικής κ. Άθαν. Φιλιππίδης θά δεχθή έπιτροπάς και μεμονωμένα έτομα εις τό έν Πολυγύρω Πολιτικόν του Γραφείον τήν 10ην Τουλίου, ήμεραν Τετάρτην ΑΠΩΛΕΣΘΗ: πινακίς φορητού άνταρπομέου αυτοκινήτου υπ' αριθ. 157387 Παρακαλείται ό εύρον όπωσ ειδοποίησιν τόν κ. Παναγιώτην Συμβουλίδην έργολάβον κάτωκον Πολυγύρου, και άμειψθήσεται.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ τής 1ης σελ. μενοι γιατρεύτηκαν. Γλύτωσαν από τό μεγάλο και άνιστόρητο βράσαν, που τούς ειχε όλότελα καταστρέψη τή ζωή τους. Ό δεύτερος όμως άπέτυχε. Ούτε μια λέξη εύχαριστίας και εύγνωμοσύνης δέν του είπαν για τήν εύτυχία σου χάρισε σε δύο κακοτυχισμένους αδελφούς, και συμπαιτριώτες των. Ούτε και για τήν άνακούφιση που έπρεπε να τούς έφερε ή εξαφάνισις του κινδύνου εκ μέρος των ψυχοβανών βιάζοντας άπλως να τόν άπελάσουν και να εξαεφρανοθουν άνενόχλητοι με τήν δυσωδία των χοιροστίων και τής ήθικής άκαθαρσίας των: «Παρεκάλεσαν ό πως μεταβή από των όριων αυτών.»

κόσμος έγινε καλύτερος; Μήπως έπαψαν οι φθόνοι, οι μοχθηρίες οι χυδαίότερες. οι διεπροσπίες, οι ψευδολογίες, οι πλεονεξίες οι φόνοι, τά έγκλήματα, οι χοιρώδεις άσέλγεια; Μήπως έπαυσε να συσσωρεύεται άδικος πλούτος και να δημιουργηται έξεργιστική φτώχεια; Κατά συνέπειαν σε τί μας όφελει ό Χρ στιανισμός με τίς Έκκλησίαις του, με τίς πομπώεις λατρείαις του, με τό κούφια κήρυματά του; Δέν είναι καιρός πεία να τον παραμερσομε σόν κάτι το ξεπρασμένο και άχρηστο και να στραφοίμε σε άλλα Ιδανικά και σε άλλους οδηγούς και Κοινωνικούς παιδαγωγούς; Τούτοι οι έξεργιστικοί συκοφάντες έχουν τόσο δικαιο, όσο δικαιο θά ειχε ένας παρόμοιος άρχαίος Γεργεσηνός. Όσο δικαιο έχει ό άρραστός που κατηγορεί τόν γιατρό του ένώ με κανένα τρόπο δέν συμμορφώνεται με τήν θεραπευτική άγωγή που διατάσσει εκείνος. Η πλήθυσιν των κακούργων δέν δημιουργεί προϋποθέσεις καταργήσεως του ποινικού Νόμου. Άλλά προϋποθέσεις να σημάνη συναγερωδός νομοθετικός και να γίνη ό Νόμος αυστηρότερος. Τό ξεσπάσμα των έπιδημιών και τό άπειλητικό έξάλωμα των δέν καταργούν τήν Ιατρική. Ισα—Ισα τήν κάνουν πεία άναγκαία και άπαραίτητη. Άλλά τό κήρυγμα του Χριστου δέν έχει άφθιση τελείως άνεπήςαστο τόν κόσμο στήν όλότητα του. Άπόδειξις ότι δέν τολμά κανείς δημοσία να άσχημονή. Καί άν τολμά σιγματίζετα άνεπανορθώτως.

Και τώρα έρωτάται: Άν κανείς Γεργεσηνός ξεσηκώσιν και κατηγορούσε τόν Κύριο σόν χροακοπημένο άναμορφωτή των ήθων, σόν ήθικοδιδάσκαλο τελείως άνωφελή και άχρηστο μόνο και μόιο έπειδή δέν πέτυχε να τούς φρονιμέψη, ένας τέτοιος κατήγορος θά μπορούσε να έχη δικαιο; Ασφαλώς όχι. Κάθε άνθρωπος πρῶ έχει τό μυαλό στή θέση του ασφαλώς θά τόν χαρακτηριζε θρασή και ποταπό συκοφάντη. Πως μπορούσε ό Χριστός να τούς διορθώση αφού σ'τε καν τόν έπέτρεψαν να άνοιξη τό στόμα του; Αφού με τόση δαιμονιακή βαναυσότητα τόν άπήλασαν; Και όμως άν κανείς τέτοιος συκοφάντης δέν παρουσάστηκε μεταξῶ των τότε Γεργεσηνών, παρουσιάζεταίς όλας άπροσδοκίως σήμερα μεταξῶ των συγχρόνων Γεργεσηνών, μεταξῶ των συγχρόνων έχθρών του Χριστου. Καί όχι ένας άλλα πολλοί. Πόδες φορές δέν έρχεται σις ά.ο.ουές μας τούτη ή ποταπή συκοφαντία κατά του Κυριου: «Αίώνες εικοσι πέρασαν από τότε που άκούστηκε του Χριστου τό κήρυγμα. Μήπως ό

αυτός και εις τούς αϊώνες.»

Ο ΔΡ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΣΑΠΗΣ

Ό εκ Χαλκιδικής ΔΡ 'Ιωάννης Γ. Χασάπης: έπανελθών εκ Βεγγάζης, άνεχώρησεν δια Λονδίνον, γενόμενος δεκτικός εις τό Ίνστιτούτον Ψυχιατρικής Πανεπιστημίου δ' ειδικεύσιν εις τήν ψυχιατρικήν.

ΑΓΟΡΑΠΟΛΗΣΙΑΙ

Η Ηλεκτροελαιουργική Πολυγύρου Α.Ε. δέχεται προσοράς δια τήν πώλησιν του συγχροτήματος οίκοδομών, όπου έστεγάζοντο αι έκπονηθείσαι ή ή εγκαταστάσεις παραγωγής Ηλεκτροικού Ρεύματος και Έλαιουργείου τής μεθ' άλλης τής περίξ αυτών περιοχής (οικοπέδου). Πληροφορίες παρέχονται υπό του κ. 'Ι. Λαμπροπούλου δικηγόρου έν Πολυγύρω.